

[Landbrugsministeren.]

en ordning af den karakter, men de erfaringer, vi gjorde i den forbindelse, var af den beskaffenhed, at man måtte erkende, at kontrollen var mest betryggende, når man havde placeret tilskuddet hos bagerne i stedet for hos møllerne. Sagen er den, at bagerne bruger en del af det mel, de får i dag, til andet formål end til decideret brødformål, og derfor skal man have en vis form for kontrol i den forbindelse.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen er alle dage sig selv lig! Der er i det forløbne år ikke sket nogen væsentlig ændring i hans indstilling overfor problemet eller i den måde, hvorpå han griber sagen an — det havde jeg forsåvidt heller ikke regnet med. Man kan imidlertid ikke undlade at have den opfattelse, at det dog var mere naturligt, om det ærede medlem havde glædet sig over, at det trods alt er gået i den retning, han ønskede, og at man igennem det foreliggende lovforslag foretog en afvikling i det omfang, de politiske muligheder skaber basis for. Men i stedet for at glæde sig over de fremskridt, der kan noteres, raser det ærede medlem altså over, at det ikke kan lykkes allerede nu at komme helt til bunds i afviklingerne. Det gælder under alle livets forhold, at alt skal have sin tid, og „kommer tid, kommer råd“, hedder det jo. Det er muligt, at man, når man om et års tid igen skal til at beskæftige sig med disse forhold, da kan tage endnu et skridt i den rigtige retning, som det nu trods alt går i. Jeg skal meget vel erkende, at tilskuds politik i mange tilfælde kan være ret problematisk, men når det er sagt, må man også erkende, at man står i en prismæssig stilling af den karakter, at alle samfundsklasser har en vis interesse i, at man netop ved hjælp af tilskud af en eller anden art ligesom foreløbig kan tage spidsen af en uheldig prisudvikling. Det er det, som har været formålet. Jeg skal være den sidste til at benægte — og det har erfaringen desværre understreget —, at det kan have visse vanskeligheder at komme tilbage til normale forhold igen, men som sagt, jeg synes, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen burde have erkendt dette og derfor i højere grad have givet udtryk for den taknemlighed, som han burde føle netop udfra den specielle indstilling, han har overfor forholdene. Men det er vel håbløst at diskutere det videre med det ærede medlem, han

plejer ikke at være let at overbevise. Jeg skal derfor indskrænke mig til iøvrigt at takke dem, som har givet udtryk for tilslutning til lovforslaget.

Oluf Pedersen: Jeg synes ikke, den højtærede landbrugsminister har noget at beklage sig over. Jeg sagde udtrykkeligt i min tale, at lovforslaget, som det foreligger, var mindre galt end før, og mere ros kan ministeren da ikke vente at få! Ministeren er jo selv klar over, at det er ikke noget godt forslag. Ministeren ved udmærket godt, at det er problematisk, om man får noget godt ud af tilskudspolitik. Jeg vil da spørge ministeren, om regeringen vil afvise muligheden for at afskaffe hele tilskuddet og bruge det til nedsættelse af skatten? Vil ministeren være med til det, så kan vi prøve på, om vi kan få lokket andre med til det. Socialdemokraterne og kommunisterne vil vel ikke, men de radikale skulle vel ikke være helt uvillige: de har vel draget lære af de 20 mill. kr., som det kostede statskassen, at man i foråret fulgte det radikale parti med hensyn til mæketilskuddet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Carl Petersen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4657; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2854).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Carl Petersen: Jeg er stort set enig i de ændringer, som nu foreslås af den højtærede minister, dog mener jeg, det vil blive nød-